

Bài văn mẫu Phân tích giá trị hiện thực và giá trị tố cáo trong tác phẩm Hạnh phúc của một tang gia Văn 11 tuyển chọn, hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Bài văn mẫu số 1: Phân tích giá trị hiện thực và giá trị tố cáo trong đoạn trích Hạnh phúc của một tang gia

Banlzac đã từng nói “Nhà văn là thư kí trung thành của thời đại”. Đúng vậy một nhà văn chân chính phải phản ánh được hiện thực xã hội trong tác phẩm của mình và bày tỏ một thái độ căm ghét, phê phán sâu sắc. Vũ Trọng Phụng là một trong những nhà văn như vậy với tuyên ngôn văn học nổi tiếng: “Các ông muốn cuốn tiểu thuyết cứ là tiểu thuyết. Tôi và các nhà văn có cùng chí hướng như tôi, muốn tiểu thuyết là thực sự ở đời”. Tuyên ngôn ấy đã làm nên thành công của “Số đỏ”_ cuốn tiểu thuyết viết về xã hội Việt Nam nửa đầu thế kỉ XX với những thói hư tật xấu, với biết bao trò lố lăng. Tiêu biểu nhất là đoạn trích “Hạnh phúc của một tang gia” có giá trị hiện thực sâu sắc một mặt tái hiện, một mặt tố cáo xã hội và ghi lại dấu ấn cá nhân của tác giả.

Vậy giá trị hiện thực là gì? Đó chính là những sự việc, con người diễn ra trong cuộc sống mà tác giả chứng kiến và được tái hiện lại bởi các chi tiết, yếu tố và các hình tượng nhân vật trong tác phẩm. Tác phẩm văn học có giá trị hiện thực sẽ có sức công phá trước thử thách của thời gian và sống mãi trong lòng độc giả.

Đầu những năm ba mươi của thế kỉ XX thực dân Pháp thi hành nhiều chính sách cai trị nước ta trên tất cả các lĩnh vực trong đó có văn hóa xã hội với phong trào Âu hóa lừa bịp, trắng trợn. Tác phẩm được ra đời năm 1936 trong những năm đầu của Mặt trận dân chủ Đông Dương với khí thế sục sôi và chế độ kiểm duyệt sách báo của chính quyền thực dân tạm thời bị bác bỏ tạo điều kiện thuận lợi cho các nhà văn dùng ngòi bút của mình để vạch trần bản chất “khai hóa” giả dối của quân Pháp và lên án những con người Việt Nam mê muội chạy theo những giá trị hư ảo làm mất đi truyền thống tốt đẹp của dân tộc.

Đoạn trích “Hạnh phúc của một tang gia” trong tiểu thuyết “Số đỏ” của Vũ Trọng Phụng mang giá trị hiện thực sâu sắc. Chuyện kể về đám tang xa hoa của người nhà giàu nhiều của nhiều tiền nhưng lại cạn kiệt tình thương yêu đồng loại. Vũ Trọng Phụng đã sử dụng ngòi bút trào phúng sắc sảo để tái hiện bức tranh xã hội lúc bấy giờ. Gia đình của cụ cố Hồng với những biểu hiện của mọi người trong đám tang cụ cố Tổ là một xã hội lố lăng thu nhỏ.

Trước tiên đó là một xã hội của những con người thiếu tình thương yêu. Tất cả đám con cháu trong gia đình cụ cố Hồng từ người già cho tới người trẻ ai ai cũng mong đến cái ngày cụ Tổ tắt thở và khi thời khắc định mệnh ấy đến họ vô cùng hạnh phúc, sung sướng bởi đó là cơ hội để mỗi người có thể thỏa mãn sở thích, mong muốn của mình. Cụ cố Hồng trong lúc tang gia bối rối vẫn ung dung nằm trên gác với liều thuốc phiện mơ màng nghĩ đến cảnh mình mặc đồ xô gai, vừa ho khạc vừa lụ khụ chống gậy để thiên hạ chỉ trở rằng mình đã già, cháu rể Phán mọc sừng vui mừng vì được thêm vài nghìn, Văn Minh sung sướng được chia tài sản, cậu Tú Tân hạnh phúc được trở tài nhiếp ảnh, cô Tuyết và bà Văn Minh mong ngóng trung diện bộ đồ tang hở hang...người thân yêu qua đời mà họ không một chút thương tiếc, xót xa. Những người đến tham dự đám tang cũng chẳng có một chút lòng xúc động đưa tiễn người quá cố. Từ người trong nhà cho tới những người ngoài gia đình đều rất vui mừng phấn khởi bởi vậy nên mới có “Hạnh phúc của một tang gia”_ điều bất thường làm nên tiếng cười trào phúng. Vũ Trọng Phụng đã bóc

trần bộ mặt giả dối, trái tim cạn máu thương yêu, đua đòi chạy theo lối sống trưởng giả của những con người mang tiếng là văn minh, hiện đại cải cách xã hội.

Hiện thực xã hội lúc bấy giờ là xã hội của đồng tiền, danh vọng. Cái chết của cụ Tổ khiến cho cháu nội đích tôn là Văn Minh sung sướng bởi “cái chúc thư kia sẽ vào thời kì thực hành, chứ không còn là lí thuyết viển vông nữa”. Hẳn ta chỉ đau đầu mong chia tài sản mà cụ cố Tổ để lại khi nhắm mắt xuôi tay. Đám tang ấy là cơ hội hiếm có để cụ cố Hồng con trai nhớn cụ Tổ được dịp khoe mẽ sự giàu có của gia đình với thiên hạ. Đám tang được tổ chức to như đám hội có đầy đủ kiệu bát cống, lợn quay đi lọng, lốc bốc xoảng, bú-dịch, vòng hoa, ba trăm câu đối, vài ba trăm người đi đưa. Một đám ma theo cả lối Ta, Tây, Tàu đủ cả. Nhà văn bình tâm nhận xét “Một đám ma to tát có thể làm cho người chết nằm trong quan tài cũng phải mỉm cười sung sướng, nếu không gật gù cái đầu...”. Giá trị vật chất và những hư ảo đồng tiền mang lại khiến cho con người ta khô cạn đạo đức làm người.

Ngòi bút trào phúng sắc sảo của Vũ Trọng Phụng đã lên án tố cáo vạch trần bộ mặt xấu xa của tầng lớp tư sản thành thị chỉ chạy theo đồng tiền và danh vọng hão huyền mà đánh mất đi tình yêu thương, xem nhẹ đạo đức, chà đạp lên tình cảm gia đình thiêng liêng đáng trân trọng. Những con người ấy là những kẻ tai to mặt lớn, những người mang tiếng văn minh có tiền có quyền có thể trong xã hội mà lại bất nhân bất nghĩa với người thân yêu. Ông kính của nhà văn thật tinh tế lia thật chậm, quay cận cảnh từng chân tơ kẽ tóc, soi thấu ruột gan tâm can từng nhân vật, lột trần mặt nạ giả dối cho thấy thái độ căm ghét, đả kích, châm biếm sâu cay của nhà văn dành cho những xã hội ấy.

“Văn học là sự phản ánh hiện thực, nhiệm vụ của văn học là phản ánh hiện, vinh dự lớn lao nhất của nhà văn là phản ánh cho được đời sống chiến đấu và sản xuất của nhân dân”. Đoạn trích “Hạnh phúc của một tang gia” với giá trị hiện thực sâu sắc đã để lại ấn tượng trong lòng độc giả, thể hiện tài năng trào phúng và nhân cách của một nhà văn chân chính phản ánh được hiện thực xã hội và đời sống trong tác phẩm.

Bài văn mẫu số 2: Phân tích giá trị hiện thực và giá trị tố cáo trong đoạn trích Hạnh phúc của một tang gia

Vũ Trọng Phụng cây bút hiện thực đặc biệt trong nền văn học Việt Nam hiện đại. Bằng con mắt sắc sảo, sự quan sát tinh tường, Vũ Trọng Phụng đã vạch trần bộ mặt, bản chất chó đũa của xã hội Âu hóa đương thời. Trong các tác phẩm của ông luôn thấm đẫm giá trị hiện thực và tố cáo. Hạnh phúc một tang gia tuy chỉ là một trích đoạn nhỏ trong cuốn tiểu thuyết Số đỏ nhưng giá trị hiện thực mà nó phản ánh cũng vô cùng to lớn.

Giá trị hiện thực của một tác phẩm tức là toàn bộ hiện thực cuộc sống được nhà văn nắm bắt và phản ánh trong tác phẩm văn học. Hiện thực đó có thể đồng nhất với thực tế cuộc sống có thể cường điệu hóa nhưng vẫn phải xuất phát từ hiện thực nhằm nêu lên một vấn đề, phản ánh một hiện tượng xấu trong cuộc sống xã hội lúc bấy giờ.

Trước hết đoạn trích Hạnh phúc một tang gia mang giá trị hiện thực lớn bởi nó đã phản ánh được sự lên ngôi của đồng tiền. Trong văn học Việt Nam, phản ánh sức mạnh, sự lên ngôi của đồng tiền có rất nhiều, có thể kể đến Truyện Kiều của Nguyễn Du :

Một ngày lạ thói sai nha

Làm cho khóc hại chẳng qua vì tiền

Hay : Trong tay có sẵn đồng tiền

Để dàng đổi trắng thay đen khó gì

Như vậy, ngay từ xưa, người ta đã ý thức rất rõ về sức mạnh ghê gớm của đồng tiền, nó có thể mua bán trao đổi con người, mua bán nhân phẩm, lương tâm. Trong đoạn trích này, Vũ Trọng Phụng một lần nữa nhấn mạnh vào sức mạnh khủng khiếp của nó. Cái chết của cụ cố tổ là điều mong mỏi với tất cả mọi người trong gia đình. Nghe thì có vẻ nghịch lí nhưng sự thật lại chính xác như vậy. Khi Xuân Tóc Đỏ gây nên cái chết của cụ cố tổ cả gia đình tri thức, văn minh ấy sung sướng đến cực độ: Cái chết kia đã làm cho nhiều người sung sướng lắm, bởi bản di chúc trên giấy sắp được đưa vào giai đoạn thực thi, họ sắp được thừa hưởng những món tiền khổng lồ. Ai nấy đều vui mừng, một niềm vui sướng thâm kín: người ta tung bồng, vui vẻ đi đưa giấy cáo phó, gọi phường kèn, thuê xe đám ma,... . Đồng tiền đã làm mất đi tình nghĩa, làm tha hóa con người. Cảnh cuối khi hạ huyết cụ cố tổ, ông Phán mọc sừng đã lén lút đưa cho Xuân Tóc Đỏ tờ năm đồng gấp làm tư và cũng thật nhanh nhẹn, Xuân nắm chặt để không ai trông thấy. Một thương vụ công khai mà bí mật diễn ra vô cùng nhanh chóng vạch trần bộ mặt xấu xa của hiện thực xã hội đương thời.

Không chỉ vậy, hiện thực được Vũ Trọng Phụng phản ánh trong tác phẩm còn là hiện thực của những con người băng hoại, tha hóa về đạo đức, đó là những kẻ ló lảng, kịch cỡm. Cái chết của một người không hề khiến cho họ cảm thương, xót xa hơn nữa đây lại là cái chết của một người trong gia đình, người ông, người cha của họ. Họ chỉ thấy sung sướng, hạnh phúc cực điểm, niềm vui chung hòa với niềm vui riêng của mỗi cá nhân. Niềm vui chung ấy là cái chúc thư kia sẽ vào thời kì thực hành chứ không còn là lí thuyết viển vông nữa. Và niềm vui chung của mỗi thành viên lại càng thể hiện rõ hơn sự bất nhân, đạo đức tha hóa của họ. Đầu tiên phải kể đến là cụ cố Hồng, dù mới ngoài năm mươi tuổi nhưng luôn muốn những người xung quanh gọi là cụ cố, khi bố chết, cụ cố Hồng nằm mơ màng nghĩ đến khoảnh khắc mặc áo xô gai, chống gậy lụ khụ và để cho thiên hạ phải khen rằng con chết lớn đã già thế kia kia. Là con đẻ, bố chết nhưng không một phút xúc động, một chút xót thương chỉ nghĩ đến sự khoa trương cho bản thân. Ông Văn Minh thì sung sướng vì sắp được chia gia tài, vừa bản khoản khó xử trước hai cái tội nhỏ, một cái ơn to của Xuân Tóc Đỏ, khuôn mặt đầm chiêu thành ra rất hợp với khuôn mặt nhà có đám tang. Vợ chồng bà Văn Minh và ông TYPN thì hạnh phúc bởi đây chính là cơ hội giúp họ lãng xê những bộ đồ tân thời nhất, mốt nhất của tiệm may Âu hóa, đây chính là cơ hội làm ăn lớn. Kẻ vô si, thiếu nhân cách tiếp theo chính là ông Phán mọc sừng. Bị vợ cấm sừng nhưng hẳn ta không lấy làm ê chề, nhục nhã, ngược lại cảm thấy sung sướng khi nghe cụ Hồng nói sẽ chia con gái và rề thêm một vài nghìn đồng coi đó là tiền bồi hoàn danh dự, chính ông ta cũng không ngờ giá trị đôi sừng hươu vô hình trên đầu ông ta mà lại to đến như thế . Với cô Tuyết đây là cơ hội để mặc những bộ đồ ngây thơ, nửa kín nửa hở, và trưng diện bộ mặt buồn lẳng mạn rất đúng mốt. Cô buồn vì gia đình có việc mà sao mãi người tình vẫn chưa đến. Niềm hạnh phúc của cậu Tú Tân là được sử dụng cái máy ảnh mà bấy lâu nay không có cơ hội dung đến. Cậu cứ điên hết cả lên, trong ngày hạ huyết, cậu chinh người này, nắn người kia sao cho có những bức hình bi thương đẹp đẽ nhất. Cả gia đình văn minh đó bối rối trong nỗi niềm rất riêng nhưng đó là cái bối rối trong cách diễn làm sao cho thật đạt, thật chuẩn, cái bối rối của sự băng hoại, phi đạo đức.

Không chỉ những người trong gia đình, thói đạo đức giả, tha hóa về nhân cách còn thể hiện trong những kẻ đi đưa đám tang. Bề ngoài họ buồn rầu, đau đớn mà thực chất là họ gặp gỡ, bàn tán, chim chuột nhau : Con bé nhà ai kháu thế ; Mỏ vàng hay mỏ chì ; Vợ béo thế, chồng gầy thế thì mọc sừng mất,... những câu chuyện chẳng hề liên quan đến tang lễ. Hay như các vị bạn cụ cố Hồng đến dự đám tang xúc động sâu sắc về chiếc ngực trắng lấp ló của cô Tuyết thay vì xúc động cho cái chết của một người đã lìa đời. Tất cả hợp lại một màn đại hài kịch lớn, vạch trần bộ mặt bất nhân, phi đạo đức của những kẻ giả dối, bịp bợm.

Với việc cảnh khắc họa đám tang và những chân dung hài hước, châm biếm Vũ Trọng Phụng đã phản ánh thực trạng suy thoái về đạo đức của một bộ phận không nhỏ tầng lớp tư sản thượng lưu đương thời đang theo đuổi trào lưu Âu hóa. Qua đó , ông cũng lên án, phê phán và thể hiện sự căm phẫn tột cùng với thói đạo đức giả trong gia đình và xã hội tư sản thành thị bấy giờ.

CLICK NGAY vào nút **TẢI VỀ** dưới đây để tải các bài văn mẫu: Phân tích giá trị hiện thực và giá trị tố cáo trong đoạn trích Hạnh phúc của một tang gia Văn lớp 11 file word, pdf hoàn toàn miễn phí.